

Г-нъ прокурора каза, доказателствата имате на ръцѣ. Нѣма съмнѣние, че за дѣцата даже наши е извѣстно, че руското правителство е неприятелски настроено къмъ нашето.

Азъ нѣма да сѣдна тукъ прѣдъ васъ да отказвамъ това. Но трѣбва да се докаже отъ страна на г-на прокурора, че Миларовъ съ руското правителство е влизалъ въ споразумѣние, а че е злѣ настроено, затова нѣма и съмнѣние, този въпросъ неподлѣжи на никакво съмнѣние. Въпросътъ тукъ е, Миларовъ влизалъ ли е въ споразумѣние съ неприятелското намъ руско правителство. Тука трѣбва да се постави въпроса и тъй да се отговори на закона. Съ правителството на руската държава ли, или съ неговитѣ агента е влизълъ въ споразумѣние? Опрѣдѣлено да се постави въпроса.

Г-нъ Прокуроръ каза, искате ли по-голѣми доказателства? Ето тия сж доказателствата. Но най-напрѣдъ въ обвинителния актъ се спомѣнува, че Миларовъ е ималъ сношение съ хора, като графъ Игнатиевъ, като нѣкой-си Аристовъ, Кривцовъ и най-послѣ, чрѣзъ единъ българинъ, нѣкой-си Керемедчиевъ, че сж е приказвало съ нѣкой-си Чорбаковъ, — това е въ обвинителния актъ, — че той е приказвалъ на този чиновникъ, че има намѣрение съ 9 — 13 русси чистокрѣвни да доде тукъ да убивалъ Княза, — това Керемидчиевъ го е прѣдложилъ; — ето ви доказателства, казва г-нъ прокурора: Игнатиевъ, Кривцовъ, Аристовъ, и послѣ двоякото обвинение по чл. 49-й, и сношението му съ Хитрово въ Букурещъ, който му далъ пособие за издаванieto на в. „Деветий Августъ“, тия сж, казва прокурорския надзоръ фактове, които не могатъ да се отстранятъ, които всѣкого трѣбва да обѣдятъ въ утвържденията на прокурорския надзоръ, тия сж доказателствата, че Миларовъ съ други нѣкой не е ималъ работа, освѣнъ съ руското правителство. По-нататкъ се навежда отъ г-на прокурора въ рѣчта му за доказателство и това, че тия хора съставлявали частъ отъ руското правителство, навежда се това, което бѣше напечатано въ единъ мѣстенъ тукъ вѣстникъ. Съ това се откриватъ нѣща още неизвѣстни за никого отъ българската публика, и се вади заключение, какво отъ корреспонденцията въ този вѣстникъ написана отъ нѣкой-си съ подписъ „Русекъ“, дѣйствиелно тия хора: Игнатиевъ, Аристовъ и Кривцовъ въ Русия се считатъ за висши руски сановници. По-нататкъ, г-нъ прокурора продължава въ рѣчта си и пита: какви повече доказателства искаме, че тия